

1 THESSALONIKERBR

KAPITEL 1

Paulus och Silvanus och Timoteus hälsa tessalonikernas församling i Gud, Fadern, och Herren Jesus Kristus. Nåd och frid (av Gud, vår Fader, och Herren Jesu Kristus) vare med eder.

² Vi tacka Gud alltid för eder alla, när vi tänka på eder i våra böner.

³ Ty oavslåtligen ihågkomma vi inför vår Gud och Fader edra gärningar i tron och edert arbete i kärleken och eder ståndaktighet i hoppet, i vår Herre Jesus Kristus.

⁴ Vi veta ju, käre bröder, i Guds älskade, huru det var, när I bleven utvalda:

⁵ vårt evangelium kom till eder icke med ord allenast, utan i kraft och helig ande och med full visshet. I veten ock på vad sätt vi uppträdde bland eder, till edert bästa.

⁶ Och I å eder sida bleven våra efterföljare och därmed Herrens, i det att I, mitt under stort betryck, togen emot ordet med glädje i helig ande.

⁷ Så bleven I själva ett föredöme för alla de troende i Macedonien och Akaja.

⁸ Ty från eder har genljudet av Herrens ord gått vidare ut; icke allenast i Macedonien och Akaja, utan allestädes har eder tro på Gud blivit känd, så att vi för vår del icke behöva tala något därom.

⁹ Ty själva förkunna de om oss, med vilken framgång vi begynte vårt arbete hos eder, och huru I från avgudarna omvänden eder till Gud, till att tjäna den levande och sanne Guden,

¹⁰ och till att vänta hans Son från himmelen, honom som han har uppväckt från de döda, Jesus, som frälsar oss undan den kommande vredesdomen.

KAPITEL 2

I veten ju själva, käre bröder, att det icke var utan kraft vi begynte vårt arbete hos eder.

² Nej, fastän vi, såsom i veten, i Filippi förut hade fått utstå lidande och misshandling, hade vi dock frimodighet i vår Gud till att förkunna för eder Guds evangelium, under mycken kamp.

³ Ty vad vi tala till tröst och förmaning, det har icke sin grund i villfarelse eller i orent uppsåt, ej heller sker det med svek;

⁴ utan därför att vi av Gud hava prövats värdiga att få evangelium oss betrott, tala vi i enlighet därmed, icke för att vara människor till behag, utan för att vara Gud till behag, honom som prövar våra hjärtan.

⁵ Aldrig någonsin hava vi uppträtt med smickrets ord, det veten I, ej heller så, att vi skulle få en förevändning att bereda oss vinning - Gud är vårt vittne.

- ⁶ Ej heller hava vi sökt pris av människor, vare sig av eder eller av andra,
- ⁷ fastän vi såsom Kristi apostlar väl hade kunnat uppträda med myndighet. Tvärtom hava vi visat oss milda bland eder, såsom när en moder omhuldar sina späda barn.
- ⁸ I sådan ömhet om eder ville vi gärna icke allenast göra också eder delaktiga av Guds evangelium, utan till och med offra våra liv för eder, ty I hadn blivit oss kära.
- ⁹ I kommen ju ihåg, käre bröder, vårt arbete och vår möda, huru vi, under det att vi predikade för eder Guds evangelium, strävade natt och dag, för att icke bliva någon av eder till tunga.
- ¹⁰ I själva ären våra vittnen, och Gud är vårt vittne, I veten, och han vet huru heligt och rättfärdigt och ostraffligt vi förhöllo oss mot eder, I som tron.
- ¹¹ Likaledes veten I huru vi förmanade och uppmuntrade var och en av eder, såsom en fader sina barn,
- ¹² och huru vi uppfordrade eder att föra en vandel som vore värdig Gud, honom som kallar eder till sitt rike och sin härlighet.
- ¹³ Därför tacka vi ock oavlåtligen Gud för att I, när I undfingen det Guds ord som vi predikade, icke mottogen det såsom människoord, utan såsom Guds ord, vilket det förvisso är, ett ord som ock är verksamt i eder som tron.
- ¹⁴ I, käre bröder, haven ju blivit efterföljare till de Guds församlingar i Kristus Jesus som äro i Judeen. Ty I haven av edra egna landsmän fått lida detsamma som de hava lidit av judarna -
- ¹⁵ av dem som dödade både Herren Jesus och profeterna och förjagade oss, och som äro misshagliga för Gud och fiender till alla människor,
- ¹⁶ i det att de söka hindra oss att tala till hedningarna, så att dessa kunna bliva frälsta. Så uppfylla de alltjämt sina synders mått. Dock, vredesdomen har kommit över dem i all sin stränghet.
- ¹⁷ Men då vi nu hava måst vara skilda från eder, käre bröder - visserligen allenast för en kort tid och i utvärtens måtto, icke till hjärtat - hava vi blivit så mycket mer angelägna att få se edra ansikten och känt stor åstundan därefter.
- ¹⁸ Ty vi hava varit redo att komma till eder - jag, Paulus, för min del både en och två gånger - men Satan har hindrat oss.
- ¹⁹ Ty vem är vårt hopp och vår glädje och vår berömmelses krona inför vår Herre Jesus vid hans tillkommelse, vem, om icke just I?
- ²⁰ Ja, I ären vår ära och vår glädje.

KAPITEL 3

- D**ärför, när vi icke mer kunde uthärda, beslöto vi att stanna ensamma kvar i Aten,
- ² och sände åstad Timoteus, vår broder och Guds tjänare vid förkunnandet av evangelium om Kristus, för att han skulle styrka och uppmuntra eder i eder tro,
- ³ så att ingen bleve vacklande under dessa lidanden. Ty I veten själva att sådana äro oss förelagda.
- ⁴ Redan när vi voro hos eder, sade vi ju eder förut att vi skulle komma att utstå lidanden. Så har nu ock skett, det veten I.
- ⁵ Det var också därför som jag sände honom åstad, när jag icke mer kunde uthärda; ty jag ville veta något om eder tro, eftersom jag fruktade att frestaren till äventyrs hade så frestat eder, att vårt arbete skulle bliva utan frukt.

- ⁶ Men nu, då Timoteus har kommit till oss från eder och förkunnat för oss det glada budskapet om eder tro och kärlek, och sagt oss att I alltjämt haven oss i god hågkomst, och att I längten efter att se oss, likasom vi längta efter eder,
- ⁷ nu hava vi i fråga om eder, käre bröder, genom eder tro fått hugnad i all vår nöd och allt vårt lidande.
- ⁸ Ty nu leva vi, eftersom I stå fasta i Herren.
- ⁹ Ja, huru skola vi nog kunna tacka Gud för eder, till gengäld för all den glädje som vi genom eder hava inför vår Gud?
- ¹⁰ Natt och dag är det vår innerligaste bön, att vi må få se edra ansikten och avhjälpa vad som kan brista i eder tro.
- ¹¹ Men vår Gud och Fader själv och vår Herre Jesus må för oss jämna vägen till eder.
- ¹² Och eder må Herren giva en allt större och mer överflödande kärlek till varandra, ja, till alla människor, en sådan kärlek som vi hava till eder,
- ¹³ så att edra hjärtan styrkas till att vara ostraffliga i helighet inför vår Gud och Fader vid vår Herre Jesu tillkommelse, när han kommer med alla sina heliga.

KAPITEL 4

Ytterligare, käre bröder, bedja vi nu och förmana eder i Herren Jesus att allt mer förkovra eder i en sådan vandel som I haven fått lära av oss att I skolen föra, Gud till behag - en sådan vandel som I redan fören.

- ² I veten ju vilka bud vi hava givit eder genom Herren Jesus.
- ³ Ty detta är Guds vilja, detta som hör till eder helgelse, att I avhållen eder från otukt,
- ⁴ och att var och en av eder vet att hava sin egen maka i helgelse och ära,
- ⁵ icke i begärelses lusta såsom hedningarna - vilka icke känna Gud -
- ⁶ och att ingen i sitt förhållande till sin broder kränker honom eller gör honom något förfång, ty Herren är en hämnare över allt detta, såsom vi redan förut hava sagt och betygat för eder.
- ⁷ Gud har ju icke kallat oss till orenhet, utan till att leva i helgelse.
- ⁸ Den som icke vill veta av detta, han förkastar alltså icke en människa, utan Gud, honom som giver sin helige Ande till att bo i eder.
- ⁹ Om broderlig kärlek är det icke behövt att skriva till eder, ty I haven själva fått lära av Gud att älska varandra;
- ¹⁰ så handlen I ju ock mot alla bröderna i hela Macedonien. Men vi förmana eder, käre bröder, att allt mer förkovra eder häri
- ¹¹ och att sätta eder ära i att leva i stillhet och sköta vad eder åligger och arbeta med edra händer, enligt vad vi hava bjudit eder,
- ¹² så att I skicken eder höviskt mot dem som stå utanför och icke behöven anlita någons hjälp.
- ¹³ Vi vilja icke lämna eder, käre bröder, i okunnighet om huru det förhåller sig med dem som avsomna, för att I icke skolen sörja såsom de andra, de som icke hava något hopp.
- ¹⁴ Ty lika visst som Jesus, såsom vi tro, har dött och har uppstått, lika visst skall ock Gud genom Jesus föra dem som äro avsomnade fram jämte honom.
- ¹⁵ Såsom ett ord från Herren säga vi eder nämligen detta, att vi som leva och lämnas kvar till Herrens tillkommelse ingalunda skola komma före dem som äro avsomnade.
- ¹⁶ Ty Herren skall själv stiga ned från himmelen, och ett maktbud skall ljuda, en

överängels röst och en Guds basun. Och först skola de i Kristus döda uppstå;

¹⁷ sedan skola vi som då ännu leva och hava lämnats kvar bliva jämte dem borttryckta på skyar upp i luften, Herren till mötes; och så skola vi alltid få vara hos Herren.

¹⁸ Så trösten nu varandra med dessa ord.

KAPITEL 5

Vad åter angår tid och stund härför, så är det icke behövt att därom skriva till eder, käre bröder.

² Ty I veten själva nogsamt att Herrens dag kommer såsom en tjuv om natten.

³ Bäst de säga: "Allt står väl till, och ingen fara är på färde", då kommer plötsligt fördärv över dem, såsom födslovåndan över en havande kvinna, och de skola förvisso icke kunna fly undan.

⁴ Men I, käre bröder, I leven icke mörker, så att den dagen kan komma över eder såsom en tjuv;

⁵ I ären ju alla ljusets barn och dagens barn. Ja, vi höra icke natten eller mörkret till;

⁶ låtom oss alltså icke sova såsom de andra, utan låtom oss vaka och vara nyktra.

⁷ De som sova, de sova om natten, och de som dricka sig druckna, de äro druckna om natten;

⁸ men vi som höra dagen till, vi må vara nyktra, iklädda trons och kärlekens pansar, med frälsningens hopp såsom hjälm.

⁹ Ty Gud har icke bestämt oss till att drabbas av vrede, utan till att vinna frälsning genom vår Herre, Jesus Kristus,

¹⁰ som har dött för oss, på det att vi må leva tillika med honom, vare sig vi ännu äro vakna eller vi äro avsomnade.

¹¹ Trösten därför varandra, och uppbyggen varandra inbördes, såsom I ock redan gören.

¹² Vi bedja eder, käre bröder, att rätt uppskatta de män som arbeta bland eder, och som äro edra föreståndare i Herren och förmana eder.

¹³ Låten dem vara eder övermåttan kära, för det verks skull som de utföra. Hållen frid inbördes.

¹⁴ Vi bjuda eder, käre bröder: Förmanen de oordentliga, uppmuntren de klenmodiga, tagen eder an de svaga, visen tålmod mot var man.

¹⁵ Sen till, att ingen vedergäller någon med ont för ont; faren fastmer alltid efter att göra vad gott är mot varandra och mot var man.

¹⁶ Varen alltid glada.

¹⁷ Bedjen oavlåtligen.

¹⁸ Tacken Gud i alla livets förhållanden. Ty att I så gören är Guds vilja i Kristus Jesus.

¹⁹ Utsläcken icke Anden,

²⁰ förakten icke profetisk tal,

²¹ men pröven allt, behållen vad gott är,

²² avhållen eder från allt ont, av vad slag det vara må.

²³ Men fridens Gud själv helge eder till hela eder varelse, så att hela eder ande och eder själ och eder kropp finnas bevarade ostraffliga vid vår Herres, Jesu Kristi, tillkommelse.

²⁴ Trofast är han som kallar eder; han skall ock utföra sitt verk.

²⁵ Käre bröder, bedjen för oss.

²⁶ Hälsen alla bröderna med en helig kyss.

²⁷ Jag besvär eder vid Herren att låta uppläsa detta brev för alla bröderna.

²⁸ Vår Herres, Jesu Kristi, nåd vare med eder.

For other languages please go to **www.wordproject.org**